

ชีวิตครูของผม ตอน กองทุน ก.ย.ศ.

นำเสนอเมื่อ : 16 ก.ค. 2552

อันนี้เป็นประสบการณ์ตรงของผม ซึ่งได้เห็นมา แต่ข้อมูลอาจจะยังไม่ชัดเจน เนื่องจากไม่ได้เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับระเบียบกองทุน ก.ย.ศ. แต่จุดประสงค์คืออยากจะชี้แนวปัญหาการใช้จ่ายเงินของผู้กู้ยืม ว่ายังมีปัญหาที่ต้องปรับให้รัดกุมหลายเรื่อง

อันนี้เป็นเรื่องจริงที่ผมได้เคยพบเคยเห็นมา เงินทุน ก.ย.ศ. มีข้อดีตรงที่ว่าเปิดโอกาสให้เด็กยากจน ขาดทุนเรียนได้มีโอกาสเรียนต่อ โดยไม่เลือกว่าจะเรียนดีหรือไม่ดี ซึ่งเป็นผลดีสำหรับกองทุนนี้ แต่เรามามองอีกมุมหนึ่งที่ผมได้พบ อันนี้ไม่ได้ใส่รายใคร เพราะเป็นสิ่งที่ผมได้พบเห็น ข้อมูลในเรื่องระเบียบหรือข้อปฏิบัติอาจจะไม่สมบูรณ์ ผมก็ขอเล่าเฉพาะในส่วนที่เห็นให้ท่านได้อ่านก็แล้วกัน จำได้ว่าสมัยนั้นผมสอนอยู่โรงเรียนเอกชน เป็นปีแรกที่มีการเปิดให้มีกองทุนกู้ยืมเรียน ซึ่งครูที่รับผิดชอบก็ไปประชุมมา ก็มาบอกนักเรียนในเชิงว่ากองทุนนี้ให้ยืม แบบสัญญาเปล่า ได้คืนก็ดี ไม่ได้คืนก็ไม่เป็นไร เพราะรัฐบาลเตรียมแท่งเป็นเงินที่คาดว่าจะสูญ อะไรทำนองนี้ ผมก็สงสัยตะหงิด ๆ ว่ามีเงินด้วยหรือ แต่ไม่เป็นไร ก็เริ่มดำเนินการส่งเอกสารกันแบบสนุกสนานไปหมด ระเบียบแรก ๆ เงินจะไม่ได้ทันที แต่จะมีการโอนเงินยอนหลังให้ โดยจ่ายเงินเข้าบัญชีนักเรียน ก็ได้ผลมีรายหนึ่งได้เงินยอนหลังเข้ามาประมาณ 6,000 บาท สมัยนั้นค่อนข้างแยะ ปรากฏว่า 3 วันหมดครบ พวกกันไปเช่ารถ เลี้ยงกัน แล้วไม่ไปโรงเรียน เคยเรียกมาคุยเคาะบอกว่าไม่เป็นไร เพราะถือว่าเรียนไม่จบหรือจบมาแล้วไม่มีงานทำ ก็ไม่ต้องไซ้ บางรายก็นำเงินไปใช้ในกิจการซื้อของแบรนด์เนม เคยพบนักศึกษาชายหรือหญิงบางคนก็นำเงินเหล่านี้มาเลี้ยงดูกันก็มี ก็ยังงงอยู่อะไรมาทำให้คิดแบบนั้น หลังจากนั้นการโอนเงินก็จะโอนเข้าทุกวันที่ 15 ของเดือน ก็จะมีนักเรียนนักศึกษาเขาคิวกดเงินกันแยะ และคืนนั้นรถทุกแห่ง รานเหลา ก็จะเต็มไปด้วยนักเรียนนักศึกษา ซึ่งยุคนั้นยังไม่เข้มงวดในเรื่องการจัดระเบียบสังคมเท่าใดนัก และผลที่ตามมาคืออาการใจแตกของนักเรียนและนักศึกษา สถิติที่ผมเจอตอนนั้นเรียนไม่จบกันหลายคน คือเสียคนไปแยะ แถมเริ่มฮิตที่จะอยู่เป็นคู่กันมาก เพราะเงินมีเงินทุน ก.ย.ศ. เป็นตัวเลี้ยง แรก ๆ ก็ยังแอบ ๆ อยู่ พอพอแม่มาหา ก็แยกกันสักพัก แต่ตอนนั้นก็เปิดเผยมมากขึ้น สมัยก่อนรุ่นผมจะทำอะไรที่ผิด แค่ว่าพ่อแม่จะไม่สงสัยก็ใจผ่อแล้ว แต่เดี๋ยวนี้ไม่กลัวเพราะมีเงินตัวนี้ช่วย เลยไม่มองพ่อแม่ ผมเองก็ไม่ทราบนะว่าเคามีกำหนดเวลาในการให้ยืมไหม หรือตรวจสอบโรงเรียนใหม่ว่า นักเรียนที่กู้ยืมไม่มาเรียนเลย แต่ก็มีเงินตัวนี้ให้ใช้ตลอดเหี้ย จะทำยังไง ต่อมาเห็นมีการปรับรูปแบบโดยมีผู้กำกับ และโอนเงินทุกวันเกิดของคนที่ยืม อันนี้ยิ่งสนุกใหญ่ เพราะเรียนกันเลี้ยง บางคนจบไปแล้วก็ไม่มีจิตสำนึกที่จะคืน มี นักศึกษาคนหนึ่ง เรียนจบแล้ว และได้รับคัดเลือกเป็นทนายที่ทรงเกียรติ ไม่ยอมคืนเงินในกองทุน โดยอ้างว่าคนอื่นไม่คืน เค้าก็ไม่คืน ผมเคยคุยกับเคว่าเงินเพียงเท่านี้คุณยังโก่ง แล้วยังอื่นคุณไม่โก่งหรือ เค้าก็เฉย ๆ และปัจจุบันใน จ.ว. ที่ผมอยู่ แม่ว่าทาง จ.ว. จะมีนโยบายจัดระเบียบสังคม ออกตรวจอย่างเข้มงวด แต่ก็มีการรีดเด็กทิ้งให้เป็นชาวบอย ๆ และอัตราการเรียนไม่จบก็ยังมีเหมือนเดิม แถมเกิดกลุ่มแก๊งอายุประมาณ 13-14 รวมกลุ่มขี่มอเตอร์ไซด์ไปตามถนน แล้วไล่ทำร้ายชาวบ้าน บางกลุ่มก็ทำตัวเป็นแก๊งสังัดแวง บางรายไม่ไปเรียน อยู่หอก็จัดกลุ่มกันดื่มสุร่าทั้งชายหญิง อันนี้ผมเห็นกับตา เพราะไปทล่ายวงกันบ่อย ๆ ปัจจุบันก็มีโครงการไกลเกลี่ยกองทุนเกิดขึ้นมากมาย และ นส.รุ่นหลังไม่เงินกู้ฯ ทำให้เสียโอกาส เพราะสาเหตุที่ผมเขียนก็เป็นอีกสาเหตุหนึ่ง ก็อยากทราบว่า ท่านผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีวิธีแก้ไขปัญหานี้อย่างไรครับ